

PROVINCIERAAD VAN ANTWERPEN

Vergadering van 22 juni 2017

Interpellatie

Agenda nr. 14/1   Interpellatie in verband met het innen van de achterstallige provinciebelastingen, ingediend door Jan Huijbrechts (Vlaams Belang).

Ondanks mijn interpellatie op 27 oktober 2016 en ondanks mijn schriftelijke vraag van 4 april jongstleden blijf ik op mijn honger zitten m.b.t. de manier waarop de laatste decennia de achterstallige provinciebelasting werd geïnd door dit bestuur.

In het antwoord dat ik kreeg op mijn schriftelijke vraag stond onder meer het volgende te lezen: 'Na marktanalyse heeft de toenmalige provincieontvanger daaromtrent een gemotiveerde beslissing genomen. Het opteren voor een centralisatiekantoor en de keuze van dienstverlener werden op 26 februari 1998 voor kennisgeving aan de deputatie voorgelegd'.

Op welke wijze werd voornoemde marktanalyse uitgevoerd en op welke wijze werd voornoemde beslissing gemotiveerd door de toenmalige ontvanger? Vormde het feit dat de bestendig afgevaardigde die indertijd bevoegd was voor financiën van 1975 tot 1991 in loondienst was van het deurwaarderskantoor dat deze overheidsopdracht kreeg een element in de beslissing tot gunning?

Op 26 februari 1998 nam de bestendige deputatie kennis van het gunningsbesluit door de toenmalige ontvanger. Mag ik ervan uitgaan dat dit enige kennisname is geweest door het provinciebestuur sinds deze datum en dit tot de nieuwe gunning vorig jaar?

Ondanks het feit dat ik tot tweemaal toe gevraagd heb hoe vaak deze gunning sinds 1998 hernieuwd of verlengd werd, heb ik hierop nooit een antwoord gekregen. Mag ik hieruit concluderen dat deze overheidsopdracht 18 jaar lang stilzwijgend werd verlengd, zonder enige revisie, evaluatie of heraanbesteding? Indien dit het geval is had ik graag vernomen hoe de deputatie dergelijke handelswijze rijmt met de beginselen van behoorlijk bestuur. Dit bestuur poneerde onlangs nog dat de beginselen van behoorlijk bestuur stellen dat lopende contracten periodiek heraanbesteed worden. Waarom werd er dan 17-18 jaar gewacht voor dit belangrijke contract werd herbekeken?

Als er inderdaad 18 jaar lang geen sprake is geweest van een nieuwe aanbesteding, had ik graag vernomen hoe het mogelijk is dat de toenmalige ontvanger met deze modus operandi is weggeraakt?

Ik heb me laten vertellen dat er in het verleden door andere deurwaarders verschillende keren bezwaren zouden zijn geuit tegen de schijnbare exclusiviteit van de inningsopdracht aan één bepaald deurwaarderskantoor. Op welke manier hebben ontvanger en deputatie gereageerd op deze bezwaren?

Uit een van uw antwoorden kon worden opgemaakt dat er in de periode tussen 2007 en 2017 voor bijna 19 miljoen euro opeisbaar werd gesteld in opdracht van ons bestuur door de deurwaarder. Minder dan helft kon echter worden geïnd. Wat was de reden voor het feit dat minder dan de helft van de opeisbare saldi kon worden gerecupereerd?

Ten slotte blijkt uit het ter beschikking gestelde cijfermateriaal een manifeste wanverhouding tussen de door de deurwaarder effectief verhaalde achterstallen en de bij dit bestuur ingebrachte kosten. Deze laatste blijken immers bijna 2/3 te bedragen van het totale bedrag van de effectief gerecupereerde achterstallen. Hoe is deze situatie ontstaan? Heeft men zich ooit vragen gesteld bij de grootte en / of legitimiteit van de door de deurwaarder ingebrachte kosten?

Jan Huijbrechts,
raadslid